

Nr 3

Märts 2008

TÄHKE

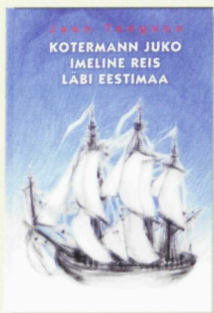

WWW.LASTEKAS.EE

WWW.TAHEKE.DELFI.EE

Käes on kevadised lihavõttepühad. Väike neiu Eliisabet ärkab pühapäeva hommikul rõõmsa tundega: täna koksime mune! Kiiruga pesseb ta hambad, tõmbab kammiga läbi juuste ja ajab selga kõige ilusama helelilla kampsuni. Nii, nüüd on aeg istuda laua taha hommikust sööma. Päike paistab rõõmsalt aknast sisse. Koksimine võib alata!

Neiu Eliisabet on munad juba mitu päeva varem kenasti ära värvitud. Tema lemmikmuna on roheline, oranžide ja kollaste mummudega. Kahjuks läheb see koksimisel katki nagu kõik teisedki. Eliisabet hakkab oma lemmikmuna sööma. Kuid oh aeg! Munast kostab ...

Mis kostab neiu Eliisabeti munast?

Saada oma vastus enne 18. märtsi meiliaadressil taheke@taheke.ee või lahtisel postkaardil Rooskikrantsi 6, 10119 Tallinn.

Vastusele lisa **kindlasti** oma nimi, vanus ja aadress!

Parimatele vastajatele on auhinnaks Dagmar Normeti näidendiraamat „Lavalood lastele“ ja Jaan Tangsoo „Kotermann Juko imeline reis läbi Eestimaa“ kirjastuselt Varrak.

Eelmises Tähekeses tahtsime teada, mida ütleb üks pääsuke teisele. Aitäh kõigile, kes vaevusid nuputama ja vastuseid teele saatma!

Võiduvastused:

Pääsuke ütleb:

„Ei tea, kas rukkililledel on ka praegu nii mõnus olla kui meil siin?“

Helene Vellevoog (9 a), Tallinn

Pääsuke ütleb:

„Lepiks Toomasega kokku, et järgmisel aastal on aastapäeva paraad hoopis lõunamaal!“

Kalev Villem (8 a), Harjumaa

Pääsuke ütleb:

„Kuule, ära vehi selle lipuga! Varsti oled sama triibuline nagu see lipp!“

Mirjam Männiste (9 a), Saue

Helene saab auhinnaks DVD „Kalle Blomkvist ja Rasmus“, Kalev saab DVD „Kalle Blomkvist. Meisterdetektiivi ohtlik elu“ ja Mirjam Roald Dahli raamatu „Nöiad“.

Lisaks muidugi Tähekesese sussikott.

Veebruarikuu Lego-mängu võitjad on

Eno Roos Järvamaalt,
Martin Vare Haapsalust,

Meelis Heinpöld Viljandimaalt,
Krister Roben Tallinnast,
Mikk Saarse Pärnust.

Palju õnne! Kõik auhinnad saab kätte posti teel!

Joonistanud Hillar Mets

SISUKORD

Luuletused <i>Ilmar Trull, Heli Illipe-Sootak jt.</i>	4
Ime tibude kutsekoolis <i>Kerttu Soans</i>	6
Kanapoeg Indrek ja tema bänd <i>Wimberg</i>	8
Preili RõõmuRaasuke <i>Aino Pervik</i>	10
Loodus	
Kevade märgid <i>Olev Merivee</i>	12
Post	14
Detektiivid	
Muuseum mehele, keda polnud <i>Ilona Martson</i> ...	16
Raamat	18
Võistlus <i>Superlumememm 2008</i>	19
Meisterdus <i>Mari Viik</i>	20
Nali	22
Arva ära!	23
Koomiks <i>Elina Sildre</i>	24

TÄHEKE

SA Kultuurileht lasteajakiri
ASUTATUD JAANUARIS 1960 • ILMUB KORD KUUS

Toimetuse address:
Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn
taheke@taheke.ee
Telefon 646 3697

Peatoimetaja Ilona Martson
Kunstiline toimetaja Priit Rea
Makett Dan Mikkin

Tähekest saab tellida otsekorralduslepinguga
www.tellimine.ee
telefon 666 2535

Esikaane on joonistanud Catherine Zarip.

TÄHEKEST TOETAB EESTI KULTUURKAPITAL

KINGITUS SÕBRALE

18. veebruaril autasustati Tallinnas käsitöömajas (Pikk tn 22) konkursi „Kingitus sõbrale” võitjaid. Eesmärgiks oli luua rahvuslikel traditsioonidel põhinevaid uusi ja tänapäevaseid esemeid, mida võiks kinkida sõbrale.

Selle toreda võistluse korraldasid rahvakunsti ja käsitöö liit, käsitööõpetajate selts AITA ja Eesti tööõpetajate selts. Töid hinnati kolmes vanuseklassis. Tähekesel lubati välja valida oma lemmiktöö, mida näed kõrvaloleval pildil.

Kokku tuli 14 võidutööd, 5 eripreemiat väärivat tööd ning 84 äramärgitud tööd. Info teiste võitjate kohta leiad kodulehelt www.folkart.ee.

JOONISTUSVÕISTLUS EESTIST

MTÜ Kunstihariduse Ühing ja Eesti Rahva Muuseum korraldavad Eesti Vabariigi 90. juubelisünnipäeva tähistamiseks joonistusvõistluse „Armastan Eestimaad!”.

Võistlusel võivad osaleda kõikide Eesti lasteade lapsed ning üldhariduskoolide 1.-9.klasside õpilased. Konkurs annab võimaluse teha kingitus Eesti riigi sünnipäevaks, aga ka jutustada Eesti ajaloost, muinasjuttudest, muistenditest või perepärimustest. Tööde laekumise tähtaeg on 1. juuni 2008.

Eesti Rahva Muuseum pakub kunstiõpetajatele ja -õpilastele võimaluse tutvuda muuseumis Eestima minevikuga. Parimad konkursitööd on väljas 2008. aasta oktoobrikuus näitustel Tartus, Eesti Rahva Muuseumis ja Tallinnas, Kullo Lastegaleriis. Kunstikonkursi valitud tööd säilitatakse Eesti Rahva Muuseumi fondides.

„Patsidega nuku kott”
Kertu Aer, 4. kl, Vanalinna
Hariduskolleeium

Joonistanud Uku Hain,
(7 a), Sõmerpalu lasteae

Ilmar Trull PAAR PARAADI

EESTI ISESEISVUSPÄEV
OLI VÄGA TORE PÄEV.

KÜLMA OLI KÜMME KRAADI,
NÄHA OLI PAAR PARAADI.

ALGUL MARSSIS SÕJAVÄGI,
NEIL ON KAHURID JA MIINID.

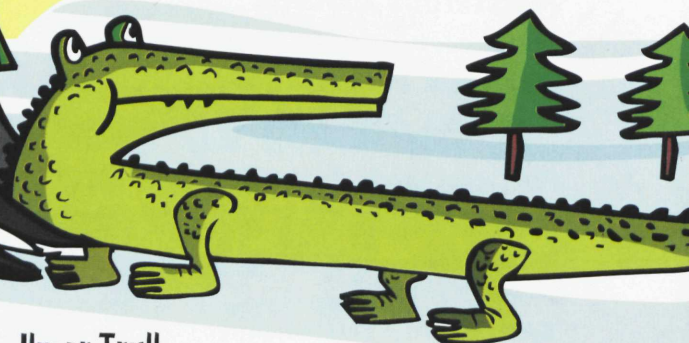
ÕHTUL TELEPURGIST NÄGIN,
KUIDAS MARSSISID PINGVIINID.

Ilmar Trull JALUTUSKÄIGUD LEMMIKLOOMAGA

ONU AKSEL PALJAPÄI
ÕUES KUNAGI EI KÄI.

MIKS EI KÄI TA PALJAPÄI?
SEST TA LEMMIKLOOM ON TÄI.

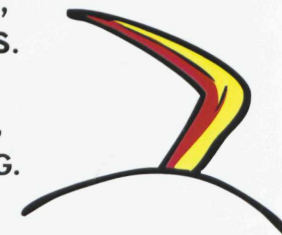
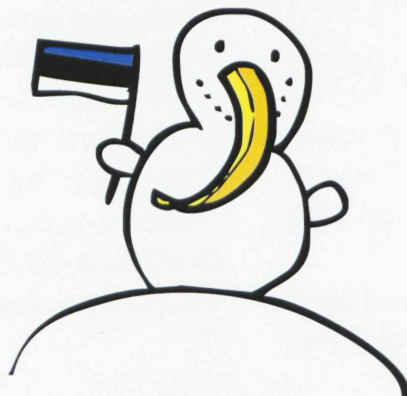
KESET KARM TALVEILMA
LEMMIKLOOM VÕIB SAADA KÜLMA.

Ilmar Trull LÕUNAMAISED MÄRGID PÕHJAMAISES TALVES

ÕUES SEISAB LUMEMEES,
TAL BANAANIST NINA EES.

ÕUENURGAS LUMEHANG,
LUMEHANGES BUMERANG.

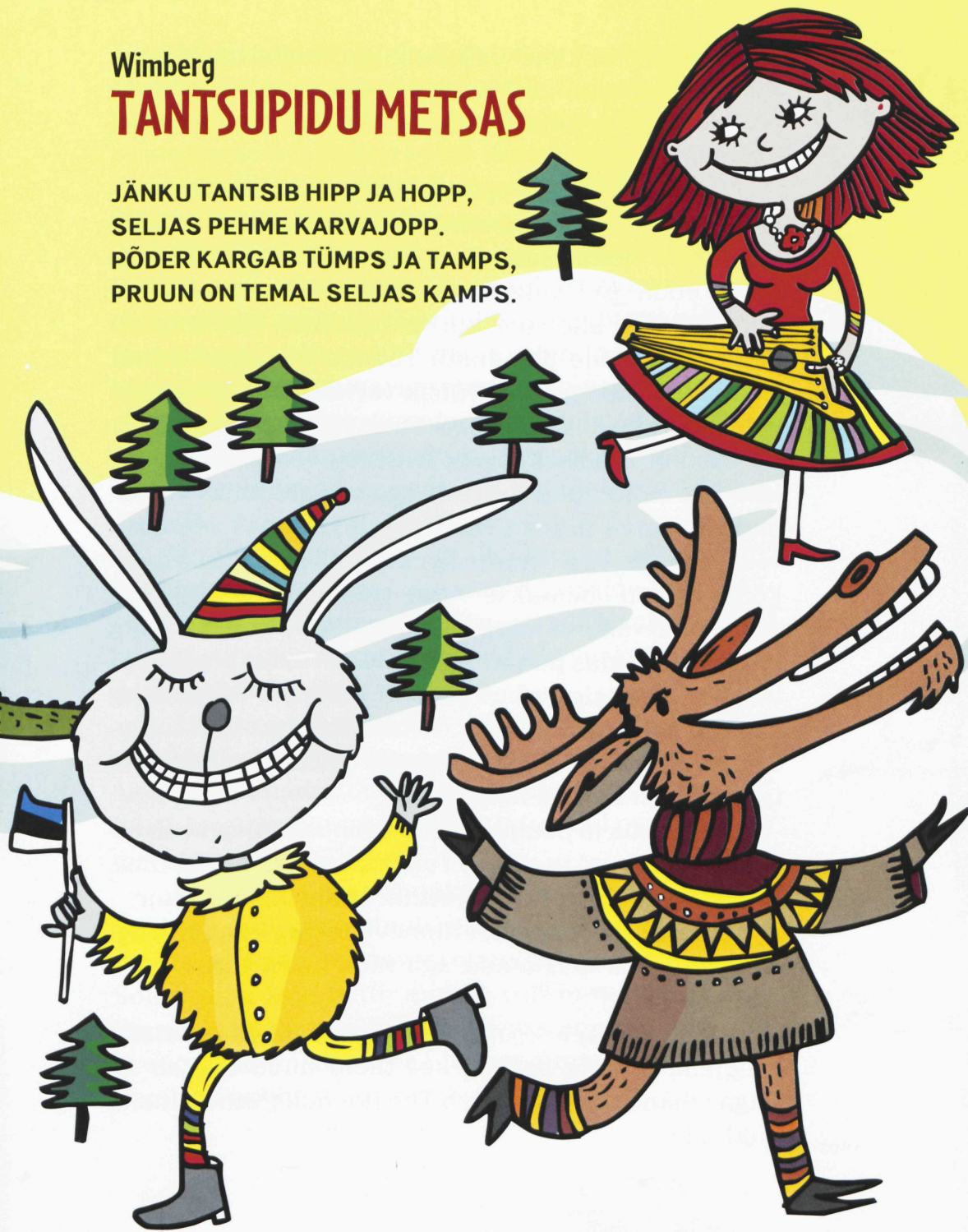

Wimberg

TANTSUPIDU METSAS

JÄNKU TANTSIB HIPPI JA HOPP,
SELJAS PEHME KARVAJOPP.
PÖDER KARGAB TUMPS JA TAMPS,
PRUUN ON TEMAL SELJAS KAMPS.

Helgi Illipe-Sootak

TÄDID JA PILLID

TÄDI ANNEL KODUS KANNEL,
TAL ON KANDLEMÄNGUANNE.
IGA KORD, KUI TUNNEB ÄNGI,
TUJU RÕÕMSAKS PILLIL MÄNGIB.

AGA VANATÜDRUK VIIUL
RIIULIL ON VANA VIIUL,
VIIUL KÄES TAL POLE OLNUD,
PILLIKEELED TÄIS ON TOLMU.

TÄDI VIIUL PUUDUB ANNE
NAGU TEMA ÕEKSEL ANNEL,
SEST ET LAPSEPÕLVES AMMU
KARU KÕRVA PEAL TAL TAMMUS.

Kadri Tüür

MÕISTATUS

MÕISTA, MÕISTA, KES SEE ON:
KROOKSUB, AGA POLE KONN.
VÄRSKEST PIIMAST VUNTSID EES,
AGA TA EI OLE MEES.

RÄÄGIB TÄITSA VÕÖRAST KEELT,
KUID POLE VÄLISMAALANE.
OLGU, MA EI PIINA PIKALT –
SEE ON MEIE VÄIKE TITA!

Kerttu Soans

IME TIBUDE KUTSEKOO LIS

„Üks, kaks, üks, kaks! Vasakule, paremale, hüpe, paus – ja-a-ah!“ kostab tibude kutsekooli võimlast. Selleski koolis toimuvad ettevalmistused kevadpühade pidustusteks.

Treener Kuldjalg õpetab algklasside tibudele munade veeretamise numbrit. Kolmkümmend kollast karvakera siblib vasakule ja paremale, ajades püüdlilikult enda ees valgeid puumune. (Pärismunadele minnakse üle alles siis, kui veeretamisvõtted selged.) Kõik tibusid peale üleannetu Tutsiku kuulavad karmi Kuldjala käsklusi. Tibu Tutsik varitseb aga võimalust vingerpussi mängida ja õige ruttu ta selle ka leiab ...

Hetkel, mil Kuldjalg on Tutsiku poole seljaga, lükkab tibu oma muna suure hooga vastassuunas veerema! Ka teised munad saavad vales suunas veeremiseks hoo sisse ja veerevad mürinal sinna, kus neid kõige vähem oodatakse – otse treeneri ette. Viimane muna teeb väikese hüppe ja potsatab treener Kuldjala jalale nagu valus punkt. Kostab väike terav praks! – ja treener Kuldjalg kukub justkui niidetult maha ning hakkab kiledalt piiksuma. Tutsik ehmatas end soolasambaks – treeneri jalaluumurdu ta küll ei plaaninud, tahtis ainult natuke nalja teha.

Nagu välk ja pauk on võimlas tibude kutsekooli direktor Kuldkuul ja tõstab Tutsiku nokaga maast üles. „Šina thegid šeda, thibukratthh?“ kähistab direktor.

Direktori noka vahel tilpnev Tutsik püüab midagi enda kaitseks säutsatada, aga välja tuleb vaid: „Zzzhhäudz!“

„Mis saab meie kooli munaveerethamišnumbristh! Kuldjalal on jalg kathki, keš theid nüüd õpetab ...“ Väga vihane direktor laseb Tutsiku noka vahelt maha kukkuda.

Järsku kostab võimla sügavusest koputamist, mis aina paisub ja muutub siis kolinaks, justkui kukuks puuriit ümber. Siis puruneb raginal üks valgetest puumunadest ja sellest astub välja – valge puust tibu! Pisut kangel sammul läheb puutibu keset võimlat ja tutvustab end, ka pisut kangel häälel:

„Olen oodanud hetke, millal teil mind vaja läheks ja ma saaksin ometi kord sellest pidevalt keerlevast puust munast välja tulla. Tere, minu nimi on Buratibu ja nagu te ehk näete, olen ma puust tibu. Mina võin teile munaveeretamise kunsti õpetada ja treener Kuldajalga asendada, kuni ta jalg terveks saab. Ainult värvige mulle ruttu suled selga! Ma ei ole puust porgand, et sedaviisi paljalt keset võimlat seista!“

Kui tibud on esimesest ehmatuses üle saanud, hakatakse tegutsema. Vanemate klasside munavärvijad kutsutakse kohale ja kiiresti võõbatakse puutibu üle, rahunenud treener Kuldjalg viiakse aga kandraamil koju ravile.

„Lugupeetud meie uus treener Buratibu, vabandage minu uudishimu, aga öelge palun, kas kõigis neis puumunades on puutibud oma aega ootamas?“ küsib loo ootamatust pöördest ikka veel pisut sabisev direktor.

„Oh ei, direktor Kuldkuul, üks tõeline puutibu tuleb puumunasse ainult siis, kui munaveeretamistunnis murrab munaveeretamistreener oma jala. Sellist asja pole mitte kunagi varem juhtunud. Aga kuna ülestõusmispühad on kohe tulemas, pole ime, et sünnivad imed. Nii et – jätkame munaveeretamisnumbri õppimist!“

Joonistanud Urmas Viik

Wimberg

KANAPOEG INDREK JA TEMA BÄND

Elas kord Võrtsjärve lähedal kanapoeg, kes oskas laulda ooperiaariaid. Aaria on selline ilus pikk laul ooperis ja selle laulmine ei ole sugugi mitte lihtsalt suu lahti tegemine. Aga see kanapoeg laulis neid nii, et lust oli kuulata. Tal oli palju õdesid-vendi, kuid keegi neist ei osanud muud kui ainult siutsuda, nagu üldiselt tibudel ongi kombeks olnud. Seetõttu imestasid nad väga, et üks nende seast oskab laulda ooperiaariaid.

Tibud elasid ühes suures talus, kus elas veel palju loomi: hobuseid ja lehmi ja

lambaid ja kitsi ja koer ja kass ja koguni üks kalkun. Ka kõik teised loomad panid kanapoja imepärast oskust väga imeks. Vana tark hobune, kes oli ükskord käinud Viini linnas päris ooperit vaatamas, ütles: „Pavarotti on parem! Kuid ega meie kanapoeg talle palju alla ei jää!” Ning ta soovitas saata kanapoja Tallinnasse muusikakooli laulmist õppima, et temast suur ooperilaulja saaks, võib-olla isegi sama suur kui Pavarotti. Kanapoja isa ja ema olid sellega päri.

Kanapoeg asuski teele. Kanapoja nimi oli kusjuures Indrek.

Ta läks ja läks ja kohtas tee ääres üht sokukest, kes nukralt ühe kivi peal konutas. „Sokukene, miks sa nii nukralt seal kivi peal konutad?” küsis kanapoeg Indrek.

„Miks ei peaks ma nii nukralt siin kivi peal konutama, kui kõik mind muudkui habemest sikutavad ja sabast sakutavad, ehkki ma oskan suupilli mängida,” vastas sokukene.

„Mina lähen Tallinnasse muusikakooli,” ütles kanapoeg Indrek. „Tule sinagi kaasa, seal ei kiusa sind keegi.”

Sokukene oligi kohe nõus. Kahekesi läksid nad edasi.

Kahekesi läksid nad edasi ja kohtasid tee ääres üht jänkukest, kes kurvalt heinakupja all norutas. „Jänkukene, miks sa nii kurvalt seal heinakupja all norutad?” küsis kanapoeg Indrek.

„Miks ei peaks ma nii kurvalt siin heinakupja all norutama, kui kõik mind muudkui kõrvadest kisuvad ja nina pihta nipsavad, ehkki ma oskan trummi lüüa,” vastas jänkukene.

„Mina lähen Tallinnasse muusikakooli,” ütles kanapoeg Indrek. „Tule sinagi kaasa, seal ei kiusa sind keegi.”

Jänkukene oligi kohe nõus. Kolmekesi läksid nad edasi.

Kolmekesi läksid nad edasi ja kohtasid tee ääres üht siilikest, kes norgus päi põõsa taga kössitas. „Siilikene, miks sa nii norgus päi seal põõsa taga kössitad?” küsis kanapoeg Indrek.

„Miks ei peaks ma nii norgus päi siin põõsa taga kössitama, kui kõik mind muudkui sinna poole müksavad ja tännapoole tõukavad, ehkki ma oskan pasunat puhuda,” vastas siilikene.

„Mina lähen Tallinnasse muusikakooli,” ütles kanapoeg Indrek. „Tule sinagi kaasa, seal ei kiusa sind keegi.”

Siilikene oligi kohe nõus. Neljakesi läksid nad edasi.

Peagi jõuti Tallinnasse. Seal sõitsid nad paar peatust trammiga number 3 ja jõudsid otse muusikakooli ette.

Õppida tahtjaid oli väga palju, seepärast andis muusikakooli direktor teada, et õppima pääsevad ainult parimad. See tegi kanapoeg Indreku väga murelikuks. Kuid tema sõbrad sokukene, jänkukene ja siilikene ütlesid, et ei ole vaja tühja muretseda.

Järgmisel hommikul läks kanapoeg Indrek ennast proovile panema ja võttis sõbrad kaasa. Muusikakooli direktor naeris suure suuga, kui seda seltskonda nägi. Kuid siis hakkas kanapoeg Indrek ooperiaariat laulma, sokukene suupilli mängima, jänkukene trummi lööma ja siilikene

pasunat puhuma. Ei muusikakooli direktor ega ka õpetajad polnud enne midagi niisugust näinud. Neile meeldis kanapoeg Indreku, sokukese, jänkukese ja siilikese bänd väga. See oli nende meelest koguni nii hea, et saada kas või Eurovisioonile.

Kui sõbrad olid oma esinemise lõpetanud, võttis muusikakooli direktor kanapoeg Indreku kohemaid muusikakooli vastu. Ja võttis vastu ka sokukese, jänkukese ja siilikese!

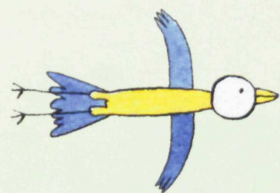

Aino Pervik

PREILI RÕÕMURAASUKE

Preili RõõmuRaasuke oli rõõmus hommikust õhtuni ja õhtust hommikuni. Talle lihtsalt tegi kõik lõpmatult rõõmu. Ja ega ta jätnud rõõmu sugugi ainult endale. Ta jagas oma rõõmu alati ka teistega.

Hommikul ärkas preili RõõmuRaasuke ikka õige vara. Ta lihtsalt ei raatsinud ilusat hommikut maha magada. Suvel läks preili RõõmuRaasuke juba enne päikesetõusu välja ja keksis õnnelikult mööda oma väikese kodulinna tänavaid ringi. Rõõmsalt ja reipalt hõiskas ta:

„PUHUVAD PASUNAD, TÕUSKE ÜLES MAGAJAD!”

Preili RõõmuRaasukesel oli ilus tugev hääl, veel ilusam ja tugevam kui pasunal. Sellega võis isegi surnud üles äratada.

Preili RõõmuRaasuke tahtis, et ka teised linnaelanikud märkaksid, kui ilus on varane hommikutund ja kui kaunilt tõusev päike majade katuseid kuldab. Ta tahtis, et kõik hüppaksid voodist välja ja tuleksid koos temaga ilusa hommiku üle rõõmustama.

Linnaelanikud võpatasid preili RõõmuRaasukese laulu peale ärkvele. Miskipärast nad ei rõõmustanudki. Mitte üks põrm. Mõni tegi isegi akna lahti ja hüüdis preili RõõmuRaasukesele igasuguseid inetuid sõnu järele. See oli lihtsalt solvav, kuid preili RõõmuRaasuke ei lasknud sellel oma rõõmu rikkuda. Tegelikult ta ei kuulnudki, mida talle hüüti. Preili RõõmuRaasuke muudkui huilgas:

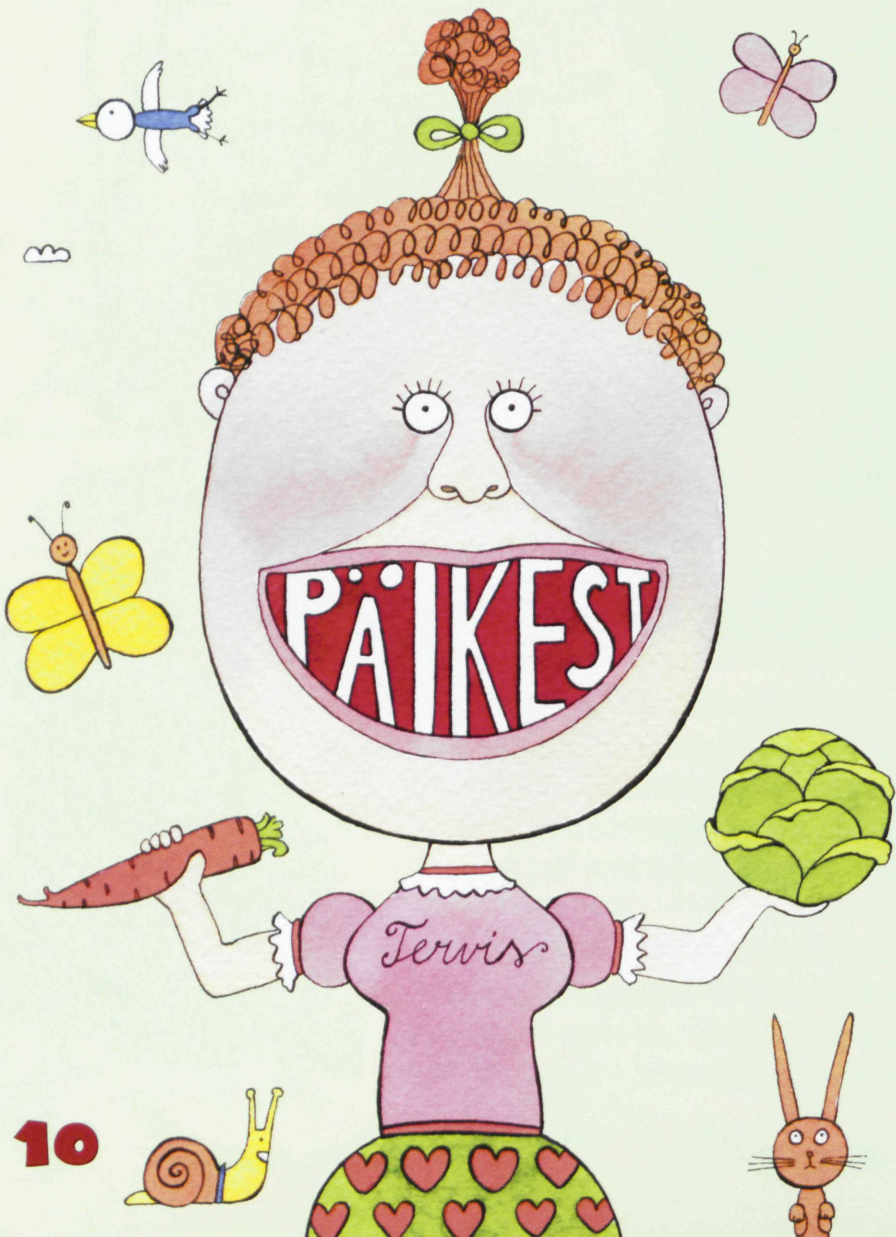
„TRILLALLAA, TRALLALLAA, TÕUSKE ÜLES MAGAJAD!”

kuni kogu linn oli juba koidikul üles aetud.

Alles siis oli preili RõõmuRaasuke rõõmus ja rahul. Keegi ei maganud ilusat hommikutundi maha, kõik said päikesetõusu üle rõõmustada!

Kui linnas aga kellelgi pahasti läks, oli preili Rõõmuraasuke alati kohal. Ta naeratas õnnetule oma säravat naeratust ja õpetas, kuidas igast asjast, ka kõige halvemast, saab leida midagi rõõmustavat.

Kui härra Koba oma prillid ära kaotas ega saanud enam õhtuti televiisorist oma lemmikmultikaid vaadata, ütles preili RõõmuRaasuke härra Kobale:

„Sa oled lihtsalt õnnega koos! Nüüd sa pääsed ju igal õhtul välja värsket õhku hingama! Sa võid jooksmata minna! Sa võid teha ilusaid pikki jalutuskäike!”

Härra Koba ütles seepeale nukralt:

„Ilma prillideta ma ei näegi õhtul pimedas jalutada. Jooksmisest ei maksa rääkidagi. Ma pörkan kogu aeg vastu poste ja aedu ja kive.”

„Pole midagi,” lohutas preili RõõmuRaasuke. „Sa võid vabalt ka paigal püsida. Ei peagi kogu aeg käima. Sa võid värsket õhku käes ja istuda! Mõttele, kui mõnus! Siis sa saadki kõige paremini vaikselt igasuguseid vahvaid mõtteid mõelda. See on veel eriti tore!”

Kui välismaa onupoeg ühel heal päeval preili RõõmuRaasukele oma vana jalgratta kinkis, oli preili RõõmuRaasuke suurest õnnest lausa lõhkemas. Ta muudkui sõitis päevad ja ööd jalgrattaga rõõmsalt mööda tänavaid ja tilistas kella. Jalgratta lamp põles kogu aeg. Päeval ei olnud seda hästi näha, kuid öösel põles lamp seda kirkamalt. Kui ööpimeduses keegi preili RõõmuRaasukele vastu tuli, siis sihtis preili RõõmuRaasuke valgusjoa talle otse silma. Ta ei mõelnud sellega midagi paha. Ta üksnes tahtis, et vastutulija näeks, kui võimas lamp tal ratta küljes on. Vastutulija saab siis ju samuti lambi üle rõõmustada.

„Ära karda, ma ei sõida sulle mingil juhul otsa! Ma näen sind väga hästi!” hüüdis preili RõõmuRaasuke. „On ju lahe lamp!”

Jalgrattaga sõites preili RõõmuRaasuke hästi laulda ei saanud. Pedaalide tallamine pani ta hingeldama. Kuid sellest polnud midagi. Preili RõõmuRaasuke võttis raadio kaasa ja keeras raadio heli põhja, nii et see kostis veel toredamini kui hommikune laulmine. See pidigi laulust valjemini kõlama, sest muidu poleks inimesed preili RõõmuRaasuke rõõmu märganud ega oleks saanud temaga kaasa rõõmustada. Õhtuti mängisid neil kodudes ju ka endil teled ja raadiod ja pleierid.

Aga preili RõõmuRaasuke raadio mängis ikka neist üle. Preili RõõmuRaasuke rõõm oli lihtsalt piiritu!

LUMIKELLUKESED ▲ JA PAISELEHT ▶

SINILILLED JA KONN

KEVADE MÄRGID

**Oli selle talvelumega kuidas oli, aga aeg on nüüd niikau-
gel, et kevad pole enam mägede taga. No ja kes see meist
siis kevadet ei oota! Aga millal ja kus näeb õues neid esi-
mesi saabuva kevade märke? Missugused nad on?**

Kalendrikevad algab Eestimaal 21. märtsil. Päevad on üha pi-
kemad ja päikese võim saab tasapisi talvepakasest jagu.

Märts märtsiks, aga tegelikkuses on nii, et juba jaanuaris-
vebruaris võib looduses suure sula korral ilmuda lumele rin-
gikoperdavaid putukaid või teeb mõni väga varajane näsiniin
õied lahti. Rasvatihased hakkavad kõlavalt hüüdma: „Sitsikleit!

Sitsikleit!“. Talvelinnud lähevad siis kõik veidi särtsu täis.
On see kevad? Kui need sulailmad jätkuvad aprillini, siis on
lugu tõesti nii, et see kevad sai alguse jaanuaris.

Nii et kevademärkide otsija peab õues väga valvas ja
taibukas olema, et näha päriskevade saabumist.

Esimesi märke maksab otsida juba suisa sulalumest, päi-
kesepaistes puutüvedelt. Putukad ronivad vesisest talvevoo-
dist päikesesooja nautima. Ja kui kogu lumi juba enamasti jõ-
gedesse-järvedesse vulisenud, hakkavad hoopis põnevamad
päevad, sest siis on isegi juba konnal paras aeg välja ronida
ja kõiksugu taimede pungad hakkavad tasapisi mullapõuest
kerkima. Magus vahtramahl hakkab puutüves liikuma. Sarapuu
tolmleb, rabade lähedal nurmedel kudrutavad tedred. Öösiti ki-
savad linnahoovides koleda häälega kassid. Kakud märkavad
kevadet. Mõnus aeg!

Hea, kui tead, kust leida lumi- ja märtsikellukesi, sinililli,

**LUIGED TULEVAD
LÖUNAMAALT.**

LAPSULIBLIKAS

paiselehti, ülaseid, kollaseid kuldtähti, sest nüüd on õige aeg. Nii et ära sa siis unusta viia oma emmele esimesi kevadlilli!

Ka kuldnokk on ühel kenal hommikul kohal ja siis rõkkab kogu õu laulust. Peagi lõõritavad põldude kohal ka põldlõokesed. Neid kõiki on kena kuulata.

Lahe ja värvikas hetk on kohtumine esimese poolnise kevadliblikaga. Rahvasuu räägib, et kui esimene sel aastal nähtud liblikas on kirju, tuleb leidjale värvikas ja huvitav suvi. Kui aga ühevärviline, siis saabuvat talle hoopis igavam aeg. See selleks, aga tegelikult on ju kõik kevadliblikad igavesti värvikad ja lahedad tegelased!

VÄIKE-KÄRBTIIB

Kevadet otsides juhtub tihti, et ühekorraga ei pruugi seda veel leida. Nukrutseda ei maksa, hoi a silmad lahti! Kevad pakub kuhjaga üllatusi. Kas või see märtsikuul ikka veel valges

NIRGIL ON TALVEÜLIKOND SELJAS.

talveülikonnas ringihiiliv nirk. Hullohtlik olukord praegu tema jaoks, liialt hästi vaenlastele märgatav. Aga juba mõne nädala pärast on nirgil uus kaitsekostüüm seljas. Siis jääb ta vaenlastele märkamatuks.

Igavesti lahe pilt on seegi, kui talu majapidamises lamba-emme oma pisikesega esimest kevadtiiru jalutab. Väikesel uudistamist kui palju!

Peagi hakkab kevadel kiire. Järsku on taevas näha palju, palju rändlinde, kes teel põhja poole. Aja ainult pea kuklasse ja vaata nende minekut. Kõik võsad ning metsatukad saavad tasapisi täis linnulaulu ja hõiskamist. Maailm su ümber lööb õide.

Linnalapse ja maalapse kevad on pisut erinev. Maalapsel on elamusi ja värve enam, tal õu ju avaram. Maal liblikaid, linde ja lilli ka rohkem.

Kena kevadet kõigile!

Kirjutanud Olev Merivee, pildistanud Murel ja Olev Merivee

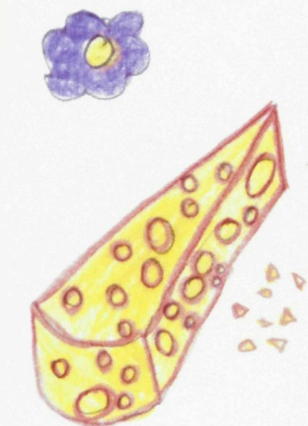

KULDNOKK ON KOHAL!

MINU ROTT

Lemmikut ma ammu tahtsin,
kuid kas saan, ma mõttes kartsin.
Siiski isaga me koos,
käisime kord linnas zoos!
Kohe püüdis seal mu pilku,
rotipoeg nii nunnu, kirju!
Endale ta peagi sain,
võtsin sülle, tegin pai!
Nüüd siis lemmikuks mul rott,
kellel panin nimeks OTT.

*Sylvia-Saskia Noorhani,
Laura Teearu, 4. kl,
Kilingi-Nõmme
gümnaasium*

*Maryn Laande, 1. kl, Suislepa
lasteaed-alkkool*

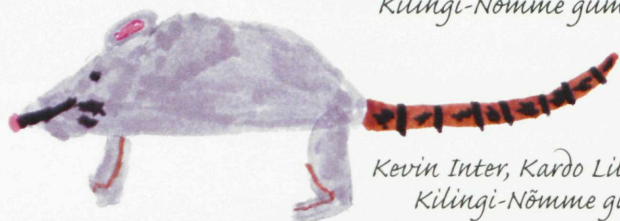
ROTI LUGU

Rotid ragistavad,
rotid nagistavad.
Rotid juustu maitsevad,
oma pesa kaitsevad.

Tulemas on rotiaasta,
pole see ju kotiaasta.
Meile rotid meeldivad,
nad on täitsa meeldivad!

*Kristella Laas ja Claudia Oks, 4. kl,
Kilingi-Nõmme gümnaasium*

*Kevin Inter, Kardo Lilleleht, 4. kl,
Kilingi-Nõmme gümnaasium*

LUMEMASINAD

Elas kord üks leiutaja. Ta leiutas igasuguseid leiutisi. Ükskord leiutas ta roboti, mis töö lihtsamaks tegi. Kui ta tööpäeva lõpetas, jättis ta roboti nurka seisma.

Öösel aga tuli üks pätt. Pimedas ei näinud ta midagi ja koperdas robotile otsa. Pätt murdis ühe juhtme pooleks ja robot hakkas tööle. Selle peale pätt ehmatas ja jooksis minema. Kuid ka robot ehmatas – katkise juhtmega sai ta ainult otse joosta ja nii ta jooksis vastu seinale. Sein ei pidanud vastu ja purunes, robot jooksis edasi. Ta ei saanud pidama enne, kui maailmale ring peale tehtud.

Inimestele see ei meeldinud ja nad otsustasid saata leiutaja taevasse. Leiutaja palus loa võtta kaasa ka robot ja paljundusmasin, mis ka oli tema leiutus. Mees ütles robotile, et nad hakkavad lumemasinat tegema. Nüüd nägi mees, et robotil oli juhe katki ja parandas ära.

Nad hakkasidki lumemasinat ehitama. Kui valmis said, paljundasid seda paljundusmasinaga ja robot kandis need igale poole. Leiutaja pani lumemasinat tööle ja nii saigi lumi alguse. Inimestele meeldis see nii väga, et nad lasid leiutajal taevast alla tulla.

*Emil Errapart, 2. kl, Rakvere linna
alkkool*

MIKS PÄEVAL POLE TÄHTI?

Sellepärast, et kosmoses on suur kuri lohe, kes sülitab suust sinist tuld välja. Selle sinise tulega kustuvad kõik teised tähed, sest nad on nii suured ja jäävad lohe tee peale ette. Nüüd need tähed ei saagi paista, sest kuri lohe valvab neid.

Lohe maskeeris end siniseks taevaks, et päikest kätte saada. Tähed saavad paista ainult öösel, sest öösel hirmus lohe magab. Ainult väike kollane täht jääb alles, sest ta on nii väike, et lohe ei märganud teda. Sellest väikesest kollasest tähekesest kasvab suur päike. Ta on nii suur, et paistab meie Maa peale. Kollane päike on rõõmus, et saab meid soojendada. Ta paitab lillekesi, puud ja lapsi. Enam ei saa kuri lohe suurt päikest oma hirmsa sinise tulega kustutada. Päike on temast kuumem ja kõrgemal.

*Pillemari Lilleorg (8 a), Rebala
küla, Jõelähtme vald*

MAA VÄRVID 2007

Novembris kirjutasime rahvusvahelisest laste joonistusvõistlusest „Maa värvid“. Nüüdseks on see võistlus jõudnud lõpusirgele, kusjuures ainuüksi Eestist saabus tänävu üle kahe tuhande töö. Võitjate autasustamine toimub 1. märtsil Tallinna ülikooli aulas. Täheke avaldab mõned võidutööd. Vaata ka kodulehekülge www.maavarvid.ee

Polina Tšugujeva (4 a), stuudio Palitra, Tallinn

Irina Vorošilova (7 a), Tallinna humanitaargümnaasium

Aliina Pant (10 a), Haanja Ruusmäe põhikool

Erik Bleive (8 a), Põlva kunstikool

Leon Markos (7 a), Viljandi Paalalinna gümnaasium

Kadri-Ann Freiberg (10 a), Jõhvi kunstikool

MUSEUM MEHELE, KEDA POLNUD

SHERLOCK HOLMESI MAJAMUSEUM ASUB ADDRESSIL BAKER STREET 221B.

Sherlock Holmesi majamuseum Londonis on üks põnev koht, kus saab teada, kuidas üks detektiiv vana ajal elas.

Inglismaa pealinnas Londonis, aadressil Baker Street (Pagari tänav) 221b asuv hoone on ligi kakssada aastat vana. Pealtnäha näeb see välja nagu Londoni majad ikka. Kuid tegelikult asub siin 1990. aastal avatud muuseum – esimene maailmas, mis on pühendatud väljamõeldud tegelasele, kõigi aegade suurimale detektiivile Sherlock Holmesile.

Teadupärast eelistas nõuandjadetektiiv Holmes lahendada kuritöid kodunt väljumata. Seetõttu kirjeldab inglise kirjanik Arthur Conan Doyle Holmesi-lugudes üsna täpselt kodu, mida Holmes ja tema sõber doktor Watsoniga kahe peale üürisid.

Mõlemal härrasmehel oli oma magamistuba, kuid teisel korrusel asuvat kahe suure aknaga elutuba kasutati ühiselt. Siin söödi koos hommiku-, lõuna- ja õhtusööki. Siin istuti põleva kamina ees, suitsetati piipu ning aeti juttu. Ja siin käisid Sherlock Holmesi arvukad külalised. Nende hulgas oli hättajäänud uurijaid Briti politsei peamajast Scotland Yar-

KÜDEV KAMIN, MILLE EES LAHENDATAKSE KURITEGUSID.

dil*, nagu musta loori alla peitvaid daame, tänavapoisse, käskjalgu, hulguseid ja torukübaraid kandvaid härrasmehi.

Kõigepealt tuleb külastajal minna trepist üles. Nagu raamatusti öeldud, on astmeid täpselt 17. Esmalt satume Sherlock Holmesi tuppa. See on hästi lihtne. Vanaaegne,

*Loe: skotland jard

DETEKTIIVI KUMMUTIL ON MASKEERIMIS- TARBED JA SEINAL KURJATEGIJATE PILDID.

kulunud moega vaip ja raudvoodi, millele visatud detektiivi kohver. Töölaud katseklaasidega. Viiul. Maskeerimiseks

VABAL AJAL ARMASTAB DETEKTIIV HOLMES VIULIT MÄNGIDA.

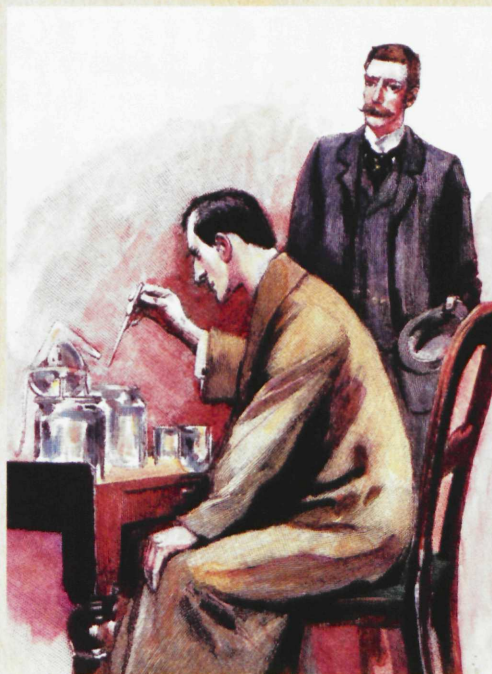
vajalikud minkimisvahendid ja kunsthaabe. Seintel pildid 19. sajandi Inglismaa kuulsamatest kurjategijatest.

Elutoa kaminas põleb tuli. Selle ees seisab kaks vanaaegset tugitooli, kus iga külastaja võib ennast pildistada, Sherlock Holmesi piip käes ja müts peas. Muuseumis on kõik läbi mõeldud pisimate detailideni. Näib tõesti, et kohe-kohe astuvad uksest sisse ka elanikud ise.

Edasi läheb retk doktor Watsoni tuppa. Selles toas asuvad arstiriistad viitavad selgelt, mis ametit toa omanik peab. Kuid laualt vastu vaatav kirjutustarvete komplekt näitab sedagi, et doktor Watson on kirklik kirjamees. Isegi kempupott Watsoni toas on omaette vaatamisväärsus – selliseid juba naljalt tänapäeval ei kohta!

Hoone ülejäänud ruumides asub hulk vahakujusid, mis kujutavad erinevaid tegelasi Sherlock Holmesi lugudest. Nende hulgas on näiteks Londoni tänava-poiss – sedasorti poisid olid kurjategijate jälitamisel head abilised. Veel leiab kurja näo ja kitsaste kokkupigistatud huultega professor Moriarty – nutika

DR. WATSONI ARSTIRIISTADE KOHVER.

SHERLOCK HOLMES JA DR WATSON DETEKTIIVITÖID TEGEMAS.

mehe, kelles Sherlock Holmes leidis endale ainsana väärrika vastase.

Vahakujude keskelt leiab ka kirjade kausta – siimaale saab muuseum nädalas nelikümmend kuni sada kirja, mis on adresseeritud kuulsale detektiivile. Kirju tuleb üle maailma ning kirjutavad nii lapsed kui ka täiskasvanud.

Kallis härra!

Ma tahaks, et te mind aitaksite väikse detektiiviprobleemiga. Minu kassid kaovad öösiti ära ja ilmuvad järgmisel päeval välja, nagu poleks midagi juhtunud. Siis veedavad nad terve päeva magades. Mida teha?

Soovin teile head uut aastat!

Teie Lou

Louise Mills, 10 a, Oxford

Kallis härra Holmes!

Ma olen väga mures teie turvalisuse pärast, kuna nägin professor Moriartyt bussis nr 54, millega sõidan kooli. Ta oli maskeerunud eakaks pensionäriks. Samuti olid tal ees pikad runtsid. Ma tean, et see on tema, kuna ta oli lastega ebaviisakas ja sarnanes väga pildiva doktor Watsoni romaanis. Ta vist haub plaani maailm üle võtta. Loodan, et püüate ta kinni.

*PS! Paluksin ka teie ja dr Watsoni autogrammi.
Robert Brennan, 12 a, Sutton,
Surrey*

Järgmises Tähekeses õpetame tegema salakirja!

Ilona Martson

DETEKTIIV

SELLINE NÄGI SHERLOCK HOLMESI ELUMAJA VÄLJA VANAL AJAL.

METROOJAAMA SILT

KALLIS HÄRRA, MINU SÖBRAST KAPSAST TAHETANSE SUPPI TEHA!

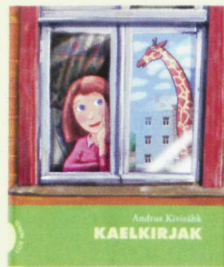

KAELKIRJAK

Kirjutanud
Andrus Kivirähk
Joonistanud
Heiki Ernits
Tänapäev 2007

Kai oli üks väike, kõhn ja lahke tüdruk. Tal olid õudsed vanemad. Isa vaatas kogu aeg, mida suhu toppida, ja kartis, et keegi tuleb ta aeda vargile. Ema haletses Kaid. Ta ei mõistnud, mida Kai tegelikult vajab. Mulle ei meeldiks, kui mul oleksid sellised vanemad.

Kai hakkas sõbrustama kõhu-ussiga, kuna tal teisi sõpru ei olnud. Ta pani kõhu-ussile nimeks Tõnis. Kai armastas loomi. Ta nägi kraana asemel kaelkirjakut. Küllap tuli see sellest, et Kai luges vahvaid Andrus Kivirähki raamatuid.

Kuna Kai oli üksildane, otsustasid vanemad osta talle seltsiks Barbie. Barbie oli väga turtsakas ja ülbe, pidas ennast tähtsaks ja heaks. Mul tuli tahtmine sellele ülbele Barbile koht kätte näidata, aga selline tegelane teebki jutu huvitavamaks.

Heiki Ernitsa joonistatud pildid on väga vahvad ja naljakad. Soovitan ka teistel seda lugeda, eriti neil, kellele meeldib unistada.

*Anette Lille Põlluste, 2. kl, Pärnu
Koidula gümnaasium*

TÄHED JA KUU

Kirjutanud
Ülo Pikkov
Joonistanud
Anne ja Ülo Pikkov
Silmviburlane OÜ 2008

See raamat on Kuust, kellel on suur nina ja kes on natuke liiga tõsine. Tähtedel on aga kogu aeg naerunägu. Tähed ei taha sellise Kuuga koos taevas elada ja nad lähevad ära.

Kuu hakkab tähti otsima, aga ei leia neid, sest ta on ikka väga tõsine. Kuu jääb lõpuks magama ja tähed tulevad Kuu juurde tagasi, aga Kuu on ikka väga tõsine ja tähed lähevad jälle ära.

Lõpuks saab Kuu aru, et kogu aeg ei pea tõsine olema ja ta hakkab tähtedega koos mängima.

Raamatu lõpus on õpetus, kuidas ise samasuguseid loomi teha, nagu neid igal leheküljel näha on. Need on sellised tükkidest loomad. Ja seal on kirjas, et neid tükkidest loomi tegid hiinlased juba väga ammu ja neile meeldis selline mäng väga.

Igal lehel oli paras jupp juttu, nii et ma sain kõik ise lugeda, mis vaja.

*Oskar Vuks (5 a), Liivaku
lasteaed, Tallinn*

VÕLUR TASKUST

Kirjutanud
Mihkel Ulman
Joonistanud
Kadi Kurema
Elmatar 2007

See on paks raamat, aga nii huvitav, et lugesin selle päris kiiresti läbi.

Raamatus on juttu võlurist, kelle nimi on Abrak. Ta on eriline, sest ta elab ühe poisi taskus. Poisi nimi oli Taavi. Igas peatükis räägitakse mõnest inimesest või perekonnast, kelle elu Abrak põnevaks tegi.

Abrak on väga heatahtlik. Aga kui kõik inimesed said oma unistused kätte, siis ei olnud nad enam üldse kodus, sest mõni oli filminäitleja, mõni laulja ja mõni tantsija ja nad muudkui käisid esinemas ja igal pool ...

Siis hakkas Taavi tahtma, et kõik oleks jälle endine. Kõige tagasi võlumisega läks terve päev. Viimases peatükis sai Taavi perekond endale kassi.

Selles raamatus ei ole eriti palju pilte, aga need, mis on, on ilusti joonistatud. Suuremate laste raamatutes ei pea gi enam niipalju pilte olema. Eriti siis, kui jutud ise on nii huvitavad.

Richard Ojar, 3. kl, Võru I põhikool

SUPERLUMEMEMM 2008

„M&M kommimemm“, Laureta (2 a), Harjumaa

Johanna-Ly Männik,
Laeva põhikool

Väike-Maarja gümnaasiumi üks ühistöö

„Lumememm ja lumetaat“,
Kaspar Nurmik (9 a), Märjamaa

15. veebruaril lõppes kolmas Täheke ja Delfi superlumememmede ühisvõistlus. Suur tänu kõigile, kes meile oma memmepildid saatsid!

Kuna lund on tänavu väga vähe, siis olid kõik tegijad väga kangelaslikud. Žürii otsustas anda välja järgmised auhinnad:

1. koht – „Minu pere ja muud loomad“, autor Marie Elise Tupp (7 a), Tallinn (auhinnaks 500-kroonine Juku mänguasjakeskuse kinkekaart);
2. koht läheb jagamisele:

„Lumememm ja lumetaat“, autor Kaspar Nurmik (9 a), Märjamaa (auhinnaks LEGO komplekt);

„M&M kommimemm“, autor Laureta (2 a), Harjumaa (auhinnaks mänguasi).

Eriauhinnad (Täheke kalender ja sussikott) saavad Laeva põhikooli ja Väike-Maarja gümnaasiumi õpilased.

Palju õnne!

Täheke

„Minu pere ja muud loomad“
Marie Elise Tupp (7 a), Tallinn

KAUNISTAME LIHAVÖTTEPÜHADE MUNE!

Lihavõttepühadel on kombeks mune kaunistada. Juba vanarahvas uskus, et see toob perele õnne ja viljakust. Kuid munade kaunistamiseks on kümneid võimalusi. Neist mõnda Täheke tutvustabki.

Valgete kooretükkidega kaunistatud muna

Vaja läheb järgmist: üks pruun ja üks valge muna, PVA-liimi.

1. Keeda mõlemad munad ära. Las ema aita.
2. Koori valge muna nii, et kooretükid jääks paraja suurusega. Sisu võid ära süüa.
3. Liimi valge munakoore tükid PVA-liimiga pruunile munale. See töö nõuab kannatust ja rahu.

Need munad on kaunistatud

LIIMI JA LÕNGAGA

KOOTUD LÕNGAGA

VILDIKAGA

RIIDE JA NÖÖPIDEGA

LÕNGAJÄÄNUSTEGA

KANEELIGA

PABERI JA VÕRGUGA

Punaste riideribadega kaunistatud muna

Vaja läheb järgmisi asju: toores muna, hambatik, tükk punast puuvillriiet, kääre, jupp peenikest nõöri või jämedamat niiti.

1. Tee muna mõlemale poole auk mõne terava otsaga. Näiteks hambatikuga.
2. Puhu muna sisu kaussi.
3. Lõika riidetükist ribad ja seo need niidiga keskelt kokku. Tekib tutt.
4. Aja nõör pikema nõela, traadi või heegelnõelaga läbi muna.

Meisterdamist õpetas Mari Viik.

KÜÜNLAVAHA JA VÄRVIGA

MOONISEEMNETEGA

NIIDIGA

LINAGA

TAKUNÕORIGA

VILDIGA

SIBULAKOORTEGA

Kuidas saadakse šokolaadimune?
Selleks toidetakse kanu mõnda aega kakaoga.

Kilpkonn läks öhtul hilja koju. Pimedas pargis tungis talle kallale kamp tigusid. Kilpkonn jäi oma rahakotist ilma. Kui politseinikud kohale jõudsid ja küsisid, kuidas kallaletung toimus, vastas kilpkonn: „Ei oska öelda – see kõik käis nii kähku!”

Kaks kana teevad sisseoste. Ühel vaateaknal on välja pandud munatopsid. Kanad jäävad neid imetlema. Üks kana öhkab: „Vaata, kui kenad lapsevankrid siin müügil on!”

Tigu jõuab pojaga bussipeatusesse. Vana tigu loeb busside sõiduplaani ja hüüab: „Äärepealt oleksime hiljaks jäänud! Buss tuleb juba kahe tunni pärast!”

Kõigi loomade kuningas lõvi kutsub kõik metsloomad kokku ja kamandab:

„Ilusad paremale, targad vasakule.”
„Ja mida mina tegema pean? Kas pooleks minema või?” karjub ahv.

Elevant ja sääsk tantsivad. Äkki elevant ehmutab: „Oi! Ma vist astusin teile jala peale! Miks te vaikite? Kas solvusite?”

Kord elas kolme peaga lohe, kellel oli suur mure: kaks pead targad, kolmas aga loll mis loll.

Lohele tuli mõte, et loll pea on vaja targaks õpetada. See pea olnud aga nii usin õppija, et oli varsti targem kui kaks ülejäänud pead kokku. Nüüd oli lohe veel suuremas hädas: ühe asemel kaks lolli pead!

Kaks hiirt tulevad peolt. Üks räägib: „Tead, mulle ligines täna selline kompu kutt, laiaõlgne, üleni nahas ...”

„See oli ju nahkhiir!”
„Tõsi või? Aga mulle väitis, et lendur ...”

Mees läheb tsirkuse direktori juurde ja teatab, et tal on enneolematu number – rääkiv konn. Tõesti, mehel ongi konn taskus.

„Huvitav ... Aga konnake, ütle siis midagi ... Üks-kõik mida,” sõnab direktor.

Konn vaikib. Mehed ootavad tükk aega. Siis lajatab omanik loomale vastu selga.

Konn vaatab peremehele etteheitvalt otsa: „Olgu peale – KROOKS! Kas sobib!”

Kaks koera ajavad tänavanurgal juttu.

Äkki ütleb üks: „Istu kohe maha!”

„Mispärast?” küsib teine.

„Näed seda taksi, kes siiapoole tuleb,” küsib esimene. „Ta elab kõrvalmajas, tal on õudselt külm nina!”

Hunt ja jänes magavad kahekordses voodis, hunt ülal ja jänes all. Äkki kukub midagi põrandale.

Jänes küsib: „Mis juhtus?”

„Kampsuni viskasin alla.”

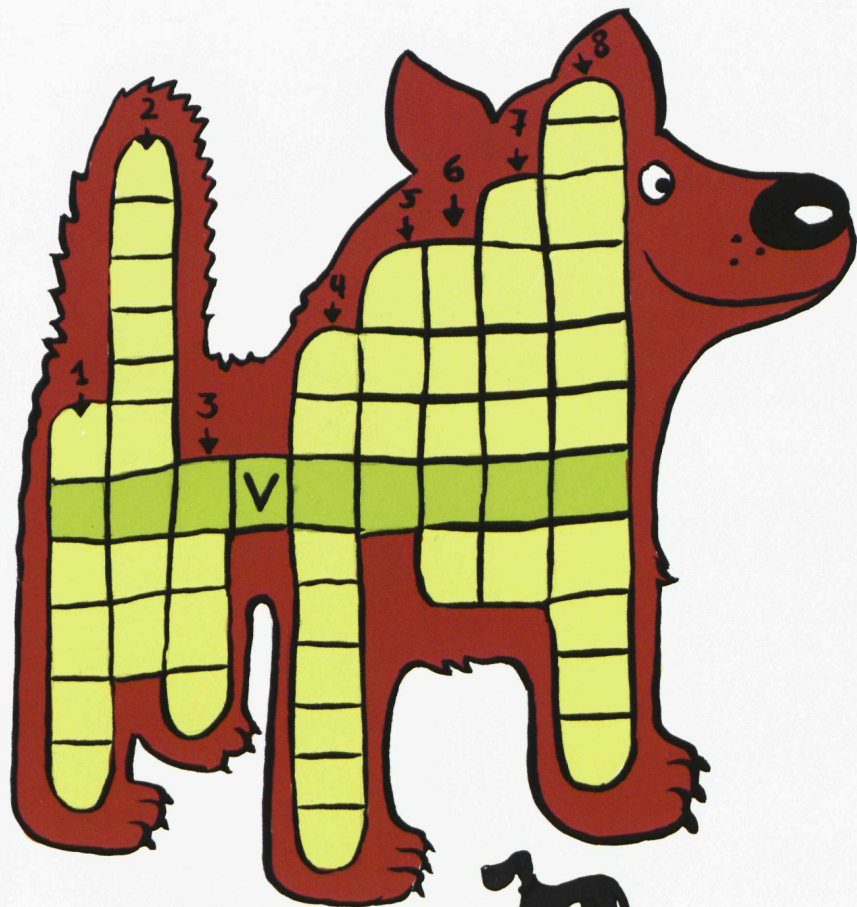
„Sellise mürtsuga?”

„Einhoh, ma ei jõudnud seda veel seljast ära võtta!”

„Vaata, Juku,” räägib vanaisa, „selle puu istutasin mina, kui olin alles kümneaastane.” Juku: „Ei usu! Kuidas sa jaksasid sellist suurt puud tassida?”

TÕMBA MAHA TÄHED, MIDA ESINEB ROHKEM KUI ÜKS KORD. VASTUSEKS SAAD ÜHE ILUSA KEVADLILLE.

K	Ü	R	O	S	L	i
A	i	P	N	U	M	K
R	S	M	U	E	P	O

MITU ERINEVUST LEIAD?

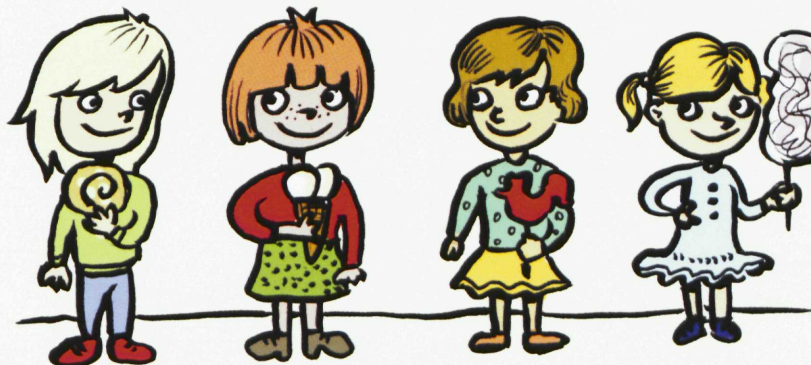

LAHENDA KOERARISTSÕNA!
VASTUSEKS SAAD ÜHE KOERATÕU.

1. TÕUKOERA VASTAND
2. SAKSA LAMBAKOER EHK ...

8. MIS TÕUGU ON TJORVENI SÖBER POOTSMAN?

MIINA ASUB LINDAST KÕIGE KAUGEMAL.
PAULA EI SÖÖ JÄATIST.
LIISA ON LINDAST PAREMAL POOL.
KES ON KES?

Joonistanud Elina Sildre

Tähekesse toimetus ootab vastuseid 18. märtsiks meiliaadressil ristsona@taheke.ee või postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Lahendajate vahel loositakse välja lauamäng.

VEEBRUARIKUU „ARVA ÄRA!“ VÕITJA ON RAUL TAMBRE VILJANDIST, HANSU JA GRETE AUHINNA SAAB EVA PAULA PUKK.

KEVADINE SUURPUHASTUS, ALGA!

KEVADINE SUURPUHASTUS POLE SUGUGI RASKE. SELLEKS ON VAJA VAID ÜHTE SASSIS TUBA JA KAHT TÖÖKAT KÄTT.

KORISTAMINE POLE TEATAVASTI RAKETITEADUS. SELLEGA TULEB TOIME KAS VÕI KOOLIEELIK.

ALUSTAME ÜLEMISTE RIIULITE PÜHKIMISEGA. ASJAD PAIGUTAME SENIKS ALUMISELE RIIULILE OMA AEGA OOTAMA.

KINDLASTI EI MAKSA KORISTAMISE AJAL ÄRA UNUSTADA KASSI, KES VÕIB OLLA NÄLJANE.

ÜHTLASI VÕIB KA ENNAST PREMEERIDA MAITSVA VÕILEIVAGA.

ET RIIULITE PÜHKIMINE LIIGA TÖÜTUKS EI MUUTUKS, VÕIB VAHELDUSEKS KA KAPPI VAADATA.

RIIETE KOR- RASTAMISE AJAL VÕIB ENDA LÖBUS- TAMISEKS...

...TEHA VÄIKSE MOE- ETENDUSE!

KUI RIIED EI PAKU ENAM PINGET, KORIS- TAME NATUKE MIDAGI MUUD.

SAHTLITE KORDA SÄTTI- MINE ON KASULIK JA SAMAL AJAL MEELDIV VAHELDUS...

...SEST ALATI LEIDUB MÕNI VANA SALMIK, MIDA ON VAJA HOOLEGA ÜLE LUGEDA...

TIRR-TIRR!

JAA, MINA KUULEN. MUIDUGI TAHAN KINNO TULLA! NÄEME VARSTI!

JA KINDLASTI ÄRGE JÄTKE HOOLETUSSE OMA SÖPRU, KUI NAD TEID VAJAVAD!

